

1. A fé - nyes nap im - már el - nyu - go - dott,
A föld szí - ne ső - tét - ben ma - ra - dott,
Nap - pa - li fény éj - jel - re vál - to - zott,
Fá - rad - tak - nak nyu - go - dal - mat ho - zott.

2. Minden élő megy nyugodalomra,
Az Istentől elrendelt álmra,
De én, Uram, úgy megyek ágyamba,
Mintha mennék gyászos koporsómba.
3. Vessünk számot hát, édes Istenem,
Hogy lelkemet ne kelljen féltennem,
Hogy lehessen bátrabban szólanom,
Midőn meg kell előtted állanom!
4. Színed előtt mindennap elesem,
De van nekem tenálad kezesem.
Ha megtartasz holnapi napodra,
Nem fordítom azt megbántásodra.